

Til kapitel 5

Til § 16

Konkurrencerådets afgørelser i henhold til loven kan efter forslaget § 16 ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Konkurrenceankenævnet.

Det foreslås at bevare princippet fra monopolloven, om at rådets afgørelser ikke kan indbringes for domstolene, før ankenævnets afgørelser foreligger.

Til § 17

Forslaget er formuleret i overensstemmelse med de synspunkter, der er anført i betænkning nr. 1075, s. 354-358.

»Monopol-ankenævnet« foreslås ændret til »Konkurrenceankenævnet«.

I *stk. 1* foreslås ankenævnet opretholdt i sin nuværende form med den ændring, at den praksis, der hidtil er fulgt med at udpege en juridisk ekspert som et af medlemmerne, formaliseres. Samtidig ophæves organisationernes forhandlingsret i forbindelse med udnævnelse af medlemmer, jf. betænkning nr. 1075, s. 357.

Medlemmerne og suppleanterne vil som hidtil være permanent udnævnt, dog ophører hvervet med udgangen af den måned, hvori vedkommende medlem fylder 65 år.

I lighed med, hvad der gælder for Konkurrencerådets virksomhed ifølge forslaget § 4, *stk. 4*, vil industriministeren ifølge *stk. 3* fastsætte nærmere regler for ankenævnets virksomhed. I disse regler forudsættes de nugældende regler om adgang til at begære mundtlig procedure, ankenævnets mulighed for at indhente yderligere oplysninger samt ankenævnets adgang til at antage medhjælp opretholdt. Hjemmelen angår således den praktiske tilrettelæggelse af ankenævnets arbejde og indeholder ingen adgang til at regulere hvilke spørgsmål, der kan indbringes for nævnet.

Med hensyn til anvendelsen af offentlighedsloven og forvaltningsloven henvises til bemærkningerne til forslaget § 10.

Til § 18

Forslaget er udarbejdet på baggrund af de overvejelser, der er anført i betænkning nr. 1075, s. 294-295 og 358-359.

Stk. 1 indeholder en udtømmende opregning af hvilke afgørelser, der kan påklages til ankenævnet. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget § 16, hvoraf det fremgår, at Konkurrencerådets afgørelser i henhold til loven ikke kan indbringes for an-

den administrativ myndighed end Konkurrenceankenævnet. De to bestemmelser regulerer således udtømmende den administrative rekursadgang for afgørelser truffet i henhold til konkurrenceloven.

I sager, der kan påklages til ankenævnet, jf. § 18, *stk. 1*, kan der ikke ske indbringelse for Landsretten, før ankenævnets afgørelse foreligger, jf. § 16.

Efter *stk. 2* skal klage over Konkurrencerådets afgørelser indbringes for ankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Klagefristen indføres, fordi parterne har et berettiget krav på inden for en rimelig tid at kende deres retsstilling i forhold til konkurrenceloven.

Det følger af *stk. 3*, at alene klage over rådets afgørelse om hemmeligholdelse i forbindelse med offentliggørelse har opsættende virkning, når afgørelsen indbringes for ankenævnet. I andre tilfælde, herunder sager om leveringsnægtelse, afgøres spørgsmålet om opsættende virkning af rådet eller ankenævnet.

Da det i praksis har vist sig vanskeligt at overholde den gældende 4-ugers frist for indbringelse af ankenævnets afgørelser for domstolene, foreslås den i *stk. 4* ændret til 8 uger.

Til kapitel 6

Til § 19

Bestemmelsen i monopollovens § 20 om pålæg af tvangsbøder for manglende anmeldelse eller meddelelse af oplysninger til Monopoltilsynet foreslås videreført. En sådan sanktion, der fremtvinger lovens efterlevelse, er at foretrække fremfor en efterfølgende straffesag efter konkurrencelovens § 20.

Kompetencen til at pålægge tvangsbøder foreslås tillagt Konkurrencerådet. Herved følger man de principper, der er kommet til udtryk ved den strukturomlægning, der har fundet sted inden for Industriministeriets område, hvorefter det tilsigtes, i det omfang det skønnes administrativt forsvarligt, at overføre opgavevaretagelsen og det dertil knyttede ansvar til de pågældende styrelser.

Til § 20

Straffen for overtrædelse af konkurrencelovens stafbelagte bestemmelser er bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. I modsætning til, hvad der gælder efter monopolloven og pris- og avanceloven, er der ikke efter konkurrenceloven mulighed for idømmelse af hæfte, når der foreligger skærpende omstændigheder. Endvidere er det som i andre nyere erhvervslove alene fundet påkrævet at benytte straf som sanktionsmiddel i tilfælde, hvor overtrædelser kan tilregnes som forsætlig eller groft uagtsom.